

РЕШЕНИЕ №63

гр.Перник, 20 април, 2012 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание на пети април две хиляди и дванадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при секретаря А.М.***, като разгледа докладваното от съдията административно дело № 81/2012 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на Г.И.С.,***, против Заповед № ДК-02-ЮЗР-57/14.П.2012 г. на Началника на РДНСК - ЮЗР, с която е наредено премахването на незаконен строеж - "Сграда с казан за варене на ракия", находящ се в УПИ XIV-1038 и кв. 88 по плана на с. Студена, Община Перник, собственост на жалбоподателя.

Недоволен от постановената заповед е останали жалбоподателя, който в подадената жалба излага доводи че заповедта е неправилна и незаконосъобразна поради съществени нарушения на административно процесуални правила. Излага мотиви за спазване на законите и че процесната постройка не пречи на никого. По повод издаденото в негова полза разрешение за строеж на жилищна/вилна сграда, твърди, че средствата му стигнали единствено за строежа на стопанската постройка, и че издаденото разрешение за строеж е оползотворено за тази сграда. Твърди се наличието на незачитане на правата му от страна на общинска администрация за узаконяване на постройката, което той нееднократно искал, за прилагане на § 16 от ПР на ЗУТ за постройката. Моли се отмяната на заповедта.

Ответникът по жалбата, чрез процесуалния си представител юрисконсулт И.*** оспорва жалбата, излага доводи за нейната неоснователност, моли същата да бъде отхвърлена и да се потвърди обжалваната заповед.

Съдът, като прецени допустимостта и основателността на разглежданата жалба, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, поради което е допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

От събраните по делото доказателства е видно, а и между страните не е спорно, че процесният обект "Сграда с казан за варене на ракия", находящ се в УПИ XIV-1038 и кв. 88 по плана на с. Студена, Община Перник, представлява строеж по смисъла на ЗУТ и е собственост на жалбоподателя. Безспорно е също така, че същият е реализиран без одобрен проект и надлежно издадено разрешение за строеж, а освен това се намира на уличната регулационна линия. Тези обстоятелства са констатирани с констативни актове П 79/06-3 от 3.XI.2011 и П 79/06-4 от с.д. Срещу тези констативни актове не е подадено възражение, за което са съставени и констативни протоколи от 6.XII.2011 г. По време на проверките жалбоподателя е присъствал на място.

Основните аргументи, изложени в тезата на жалбоподателя се отнасят до наличието на законоустановените предпоставки за признаване на режим на търпимост по отношение на процесния строеж. Твърди се, че строежа не е сграда, а барака. Твърди

се, че при реализиране на строежа не са налице нарушения на законови норми, респективно, по този начин се претендира приложимостта на реда на § 16, ал. 1 от ПР на ЗУТ, но администрацията не уважава това негово искане.

Подобно становище не се споделя от настоящия съдебен състав.

В случая длъжностни лица на РДНСК - гр. Перник са констатирали незаконността на извършеното строителство и въз основа на съставения констативен акт е издадена и оспорената заповед. Посочената сграда е строена без строителни книжа, през 2005 г. като за същата е искано и не е издавано удостоверение по реда на § 16, ал. 1 от ПР на ЗУТ. Отказът на гл. архитект на община Перник е влязъл в сила. По делото също не са представени доказателства за наличието на предпоставките за приложението на цитираната разпоредба. Напротив, събрани са доказателства, които установяват по безспорен начин, че процесната сграда е изградена и разположена в имот на жалбоподателя без каквито и да било строителни книжа – издадена виза, строителна линия, одобрени инвестиционни проекти и др. Съгласно изискванията на действащите правила и нормативи за строителство към момента на изграждането ѝ, при свободно застрояване, какъвто е настоящия случай, не е спазено и отстояние от уличната регулационна линия, т.е. има отклонения от изискванията заложиени в чл. 26 от ЗУТ. Предвид горното, настоящият съдебен състав приема за безспорно установено, че процесният строеж е незаконен. Безспорно е установено обстоятелството, че се касае за незаконен строеж, изграден през 2005 г., без строителни книжа, при неспазено отстояние до уличната регулационна линия. Процесният незаконен строеж не попада в изключителната хипотеза по § 16, ал. 1 от ПР на ЗУТ и не е деклариран за узаконяване по реда и в срока по § 184 от ПЗР на ЗУТ. Следователно и при липса на регламентирана в ЗУТ възможност за узаконяване е налице безспорно установен незаконен строеж по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 1 и 2 от ЗУТ, подлежащ на премахване по реда на чл. 222, ал. 1, т. 10 ЗУТ, на каквото правно основание е издадена процесната заповед.

На свой ред, в изпълнение на изискването на разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК, настоящият съдебен състав провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК. Съгласно чл. 225, ал. 1 ЗУТ, Началникът на ДНСК, или упълномощено от него длъжностно лице, издава заповед за премахване на незаконни строежи или части от тях. В случая е представена писмена заповед № РД-13-297 от 14.XII.2011 г. за надлежно и валидно упълномощаване началника на РДНСК- ЮЗР с правомощията по чл. 225, ал. 1, т. 10 от ЗУТ. С оглед това, процесната заповед е издадена от компетентен орган.

По делото безспорно е установено, че процесният строеж е изграден без одобрени проекти и издадени строителни книжа. С оглед на това, налице са предпоставките по чл. 225, ал. 2, т.1 и 2 от ЗУТ, за подлежащ на премахване обект. Процесната заповед е издадена въз основа на констативни актове, съставен съгласно изискванията на чл. 225, ал. 3 ЗУТ, от служители на РДНСК - ЮЗР. Актът, по изложените по-горе съображения е законосъобразен, поради което процесната заповед е издадена при спазване на административно производствените правила, не са налице противоречия с материалноправни разпоредби, издадена е от компетентен орган при редовно делегиране на права, съгласно чл. 225, ал. 1 от ЗУТ, както и е в съответствие с целта на закона да се премахват незаконните строежи. Обжалваният административен акт е законосъобразен като издаден от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия в съответната форма, при спазване на материалноправните и процесуалноправни предпоставки за това.

Поради това разглежданата жалба се явява неоснователна и ще трябва да бъде отхвърлена. В тежест на жалбоподателя се поставят и деловодни разноски в размер на 150 лева, дължими на ответника по жалбата.

Тъй като процесната постройка е строеж VI категория, за което са налице и законовите предпоставки и становището на представителя на ответника по жалбата, при условията на чл. 215, ал. 7 от ЗУТ решението не може да се обжалва.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК, съдът

Р Е Ш И:

Отхвърля жалбата на Г.И.С.,***, против Заповед № ДК-02-ЮЗР-57/14.П.2012 г. на Началника на РДНСК - ЮЗР, с която е наредено премахването на незаконен строеж - "Сграда с казан за варене на ракия", находящ се в УПИ XIV-1038 и кв. 88 по плана на с. Студена, Община Перник.

Решението е окончателно.

Съдия:/п/